

Fællessang på Havnen **SYNG SOLEN NED**

HØKEREN 17. JULI - 2026
HOLBÆK HAVN

Trompet og Vært - Jan Glæsel
Sang - Julie Lindell
Klaver - Markus Lindell

01. Den Blå Anemone

Fællessang på Havnen SYNG SOLEN NED

HØKEREN 17. JULI
2026
HOLBÆK HAVN

01.
Hvad var det dog, der skete?
Mit vinterfrosne hjertes kvarts
må smelte ved at se det
den første dag i marts.
Hvad gennembrød den sorte jord
og gav den med sit søblå flor
et stænk af himlens tone?
Den lille anemone,
jeg planted dér i fjor.

02.
På Lolland jeg den hentede,
et kærtegn fra min fødeø.
Så gik jeg her og ventede
og tænkte: »Den må dø;
den savner jo sit skovkvarter,
sin lune luft, sit fede ler;
i denne fjendske zone
forgår min anemone;
jeg ser den aldrig mer«.

03.
Nu står den der og nikker
så sejsersæl i Jyllands grus
ukuelig og sikker
trods ensomhed og gus,
som om alverdens modgang her
har givet den et større værd,
en lille amazone
og dog min anemone
som søens bølge skær.

04.
Hvad var det dog, der skete?
Mit hjerte koldt og hårdt som
kvarts det smelter ved at se det
den første dag i marts.
Jeg tænkte: »Evtigt skiltes ad
min sjæl og glæden«, da jeg sad
i vint'rens grumme done.
Nu gør min anemone
mit hjerte atter glad.

05.
For denne rene farve
den er mig som en vårens dåb,
den la'r mig nyfødt arve
en evighed af håb.
Så bøjer jeg mig da mod jord
og stryger ømt dit silkeflor,
en flig af nådens trone.
Du lille anemone,
hvor er din skaber stor!

Tekst: Kaj Munk · Musik: Egil Harder

02. Det er i dag et vejr – et solskinsvejr

01.
Det er i dag et vejr et solskinsvejr
Oh søde vår, så er du atter nær
Nu vil jeg glemme rent, at det var vinter
Nu vil jeg gå og købe hyacinther
Og bringe dem til en som jeg har kær

02.
Hun Købte af de hvide og de blå
Hun købte af de smukkeste hun så
Det er i dag et vejr og solen skinner
Og om mig svæver lutter lyse minder
Dem ta'r jeg med til den jeg tænker på

03.
Hun kyssede dem alle hver i sær
Hun bragte dem til den hun havde kær
Min ven her kommer jeg med hyacinther
Min ven nu glemmer vi, at det var vinter
Det er i dag et solskinsvejr!!

Tekst: Ludvig Holstein · Musik: Poul Schierbeck

03. Du kom med alt, hvad der var dig

01. Du kom med alt hvad der var dig
og sprængte hver en spærret vej
og hvilket forår blev det!
Det år, da alt blev stærkt og klart
og vildt og fyldt med tøbrudsfart
og alting råbte: lev det!

02. Jeg stormed' ud og købte øl
ja, vintrens gamle, stive føl
fór ud på grønne enge
og du blev varm og lys og fuld
og håret var det pure guld
som solen – skjult for længe

03. Og blomster åbned' sig og så
at nu blev himlen stor og blå
og stunden født til glæde.
Din næve var så varm og god
og du blev smuk og fuld af mod
så smuk, jeg måtte græde.

04. Vorherren selv bød ind til fest
og kyssed* hver benovet gæst
i kærlighedens sale
med øjne, undrende og blå
vi bare så og så og så
og slugte livets tale:

05. At livet det er livet værd
på trods af tvivl og stor besvær
på trods af det, der smerter,
og kærligheder er og bli'r
Og hvad end hele verden si'r
Så har den vore hjerter

04. En yndig og frydefuld sommertid

01. En yndig og frydefuld sommertid
i al sin herlighed,
den glæder og trøster så mangen en,
alt ved Guds kærlighed.
Den fører blomsterskaren frem,
og rosen rød, så dejlig og sød,
den ser du da igen.

02. Blandt alle disse blomster véd jeg én,
en rose for dem alle,
udsprungen af en dejlig gren,
ud af en yndig stamme.
Vel er der mange smukke til,
men jeg for sandhed sige vil:
han overgår dem alle.

Ja, var jeg nu så lykkelig,
jeg kunne rosen få!
Mit hjerte brænder ret inderlig
med længsels stor attrå.
Mit hjerte ler, hver gang jeg ham ser,
og det ud af stor kærlighed
la'r ikke ro mig få.

Går jeg om dagen ud eller ind,
ihvor det være må,
da er du stedse i mit sind,
om natten ligeså.
Og når jeg sover sødelig,
om dig jeg drømmer lykkelig,
ret som du hos mig var.

Tekst: Jens Rosendal Musik: Per Warming

Tekst: Folkeviser · Musik: A.P. Berggreen

05. Du danske sommer, jeg elsker dig

01. Du danske sommer, jeg elsker dig, skønt du så ofte har sveget mig.
Snart kolde farver i sky og vand,
snart nøgne piger ved hver en strand. Mer, mer, mer
jeg dog dig elsker, hver gang du ler.

02. Du er i sindet jo lunefuld,
dog hjertet inderst er pure guld,
et eventyr er dit glade navn,
og blomster lyser ud af din favn.
Kom, kom, kom
idrømme gror under månens horn.

03. Når dine bølger mod bredden
gik, beruset blå som gudinders blik,
en ungdomjubled' din lovsang ud,
hun klædt i solskin og brunet hud.
Ned, ned, ned
til dåb i glemsel og evighed!

04. Og når du strakte med åbent sind
de lyse nætter i himlen ind,
imens det dufted' af hyld og hø,
vi bad: lad drømmen dog aldrig dø!
Ak, ak, ak!
Vort hjerte svulmed' af tro og tak.

05. Og stundom ud af din fulde glød
sprang lyn fra skyen i jordens skød,
og tordenlatter og tordenregn
din troldom spændte fra egn til egn.
Vild, vild, vild
er, skønne sommer, din kraft og ild.

06. Du danske sommer, min hilsen tag,
du lyse nat og du lyse dag!
Går tit du kold over landet hen,
jeg ved, du kommer dog hed igen!
Ja, ja, ja,
jeg ved, dit hjerte er guld endda.
Tekst: Thøger Larsen · Musik: Otto Mortensen

06. I skovens dybe stille ro.

01. I skovens dybe stille ro,
hvor sangerhære bo,
hvor sjælen lytted mangen gang
til fuglens glade sang;
der er idyllisk stille fred
i skovens ensomhed,
og hjertets længsler tie her,
hvor fred og hvile er.

02. Hør! landsbyklokken lyder ned,
bebuder aftenfred,
småfuglen, før den går til blund,
end kvidrer lidt en stund;
i mosen kvækker højt en frø,
stærkt damper mark og sø;
nu klokken tier – aftenens fred
sig stille sænker ned.

Tekst: Fritz Andersen · Musik: Ukendt
folkemelodi

7. I Danmark er jeg født

01. I Danmark er jeg født, dér har jeg hjemme,
der har jeg rod, derfra min verden går.
Du danske sprog, du er min moders stemme,
så sødt velsignet du mit hjerte når.
Du danske, friske strand,
hvor oldtids kæmpegrave
stå mellem æblegård og humlehave.
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

02. Hvor reder sommeren vel blomstersengen
mer rigt end her, ned til den åbne strand?
Hvor står fuld månen over kløverengen
så dejligt som i bøgens fædreland?
Du danske, friske strand,
hvor Danebrogen vajer, -
Gud gav os den, - Gud giv den bedste sejer!
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

03. Engang du herre var i hele Norden,
bød over England, - nu du kaldes svag,
et lille land, og dog så vidt om jorden
end høres danskens sang og mejselslag.
Du danske, friske strand,
plovjernet guldhorn finder,
Gud giv dig fremtid. som han gav dig minder!
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

04. Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har
hjemme, hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
hvor sproget er min moders bløde stemme
og som en sød musik mit hjerte når.
Du danske, friske strand
med vilde svaners rede,
I grønne ø'r, mit hjertes hjem hernede!
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Tekst: H.C. Andersen ·
Musik: Poul Schierbeck

8. Et hav, der vugger sig til ro nu.

Et hav der vugger sig til ro nu
en strand der mørkner så blidt
en ren orangerød magi
en fred der rækker vidt
mens vi holder hænder

En nat der nærmer sig så blødt
nu en lyd der stilner om os
en lillalyserød magi
en sjæl der kaster los
mens vi lytter bølger

Et lys der sænker sig så tavst
nu en sol så langsomt på vej
en sommernatteblå magi
et sind der åbner sig
mens vi fanger stjerner

Tekst: Marinus Børup (efter Bellman)
Musik: C.M. Bellman i

9. Nu er jord og himmel stille

01. Nu er jord og himmel stille
vinden holder tyst sit vej
og der lyder ingen trille
fra de høje, stille træer.
Kun de fjerne frøers kvækken,
kørs kalden over vang
og et dæmpet slag af bækken til
vor egen stille sang.

02. Men når sangen er forstummet,
vil vi høre end en klang
lys og klar fra himmelrummet,
det er lærkens aftensang.
Fra i morges inden gryet
har den jublet glæden ud
og sin himmelflugt fornyet
med endnu en tak til Gud.

03. Tak for dagen, som er omme
for en lang og dejlig dag,
tak for dage, som skal komme
og for dem, der ligger bag.
I det høje lyse fjerne
mødes sangen mild og klar
med den første aftenstjerne
som et kærligt smil til svar.

Tekst: Marinus Børup (efter Bellman)

Musik: C.M. Bellman

10. Danmark nu blunder den lyse nat.

Tekst: Thøger Larsen · Musik: Oluf Ring

01. Danmark, nu blunder den lyse nat
bag ved din seng, når du sover.
Gøgen kukker i skov og krat,
Vesterhavet og Kattegat
synger, imens det dugger,
sagte som sang ved vugger.

02. Danmark, du vågner med søer
blå, mætte som moderøjne.
Alt, hvad i dine arme lå,
lader du solen skinne på,
ser, hvor det yppigt glider,
frem af forgangne tider.

03. Lærker, som hoppet af æg i vår,
svinder i himlens stråler.
Tonerne ned med lyset går,
samme sang sam i tusind år.
Lykken fra glemte gruber
klinger af unge struber.

04. Hyldene dufter i stuen ind
ude fra Danmarks haver.
Kornet modnes i sommervind.
Hanegal over lyse sind
stiger bag gavlag grene,
hvæset som kniv mod stene.

05. Køer og heste ag får på græs
hen over brede agre,
åbne lader for fulde læs,
sejl, som stryger am klint ag næs,
byger, sam går ag kommer, -
det er den danske sommer.

06. Pigernes latter ag lyse hår,
leg, som får aldrig ende,
øjnene blå som vand i vår
mildt om et evigt Danmark spår,
sol over grønne sletter,
lykke og lyse nætter.

11. Lyse Nætter

*Nu kommer fuglene igen
og lyset vælter pludselig ind
det kommer gennem alle sprækker
lyse nætter er tilbage*

*Alt, hvad der rørte sig blev gemt
da du var rejst var det så nemt
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker
sig at pynte sig for dig*

*Du er tilbage, du er hos mig
Du er tilbage, med varme dage
Du er hos mig*

*Nu kommer lydene igen
og verden vælter pludselig ind
med parasoller og sandaler
bølger maler alt i sand*

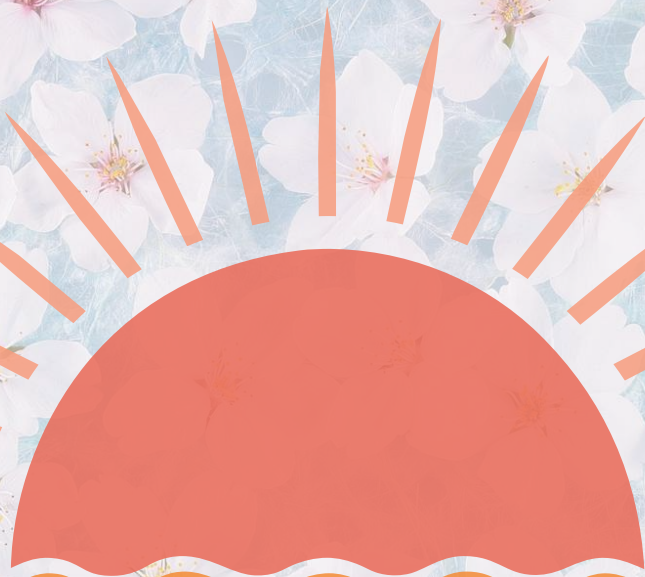
*Jeg havde huset fuld af vind
og nye frugter båret ind
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker
sig at pynte sig for dig*

*Du er tilbage, du er hos mig
Du er tilbage, med varme dage
Du er hos mig*

**Tekst: Alberte Winding.
Musik: Aske Benzon**

Tak For 1 Aften
VI SES NÆSTE ÅR

ARRANGERET AF:

SIDESPORETS MUSIKKLUB

I SAMARBEJDE MED

SKT. NIKOLAI KIRKE
&
KFU OG JAN GLÆSEL